

Χιώτου, 'Επιστολή εἰς Ἅγιον Διονύσιον, ε. 6-ii

1592

Σιγούρος

Διονύσιος

ὑπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοσιεύοντος ἑπιστολήν τοῦ Διον. Κατωχικνοῦ πρὸς τὸν Διονύσιον Σιγούρον [1592], σημειοῦται ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κεφαλῆ-  
νος Φυλῶτος Λοβέρδου (1575), ἑτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰερεμίου Β'  
ὡς χωρεπίσκοπος τῆς χερσονήσου ἑπισκοπῆς <sup>κεφαλῆνης-Ζακύνθου</sup> ὁ Διονύσιος Σιγούρος, ~~πατριάρχης~~  
ὅστις καὶ παρέμεινε εἰς τὴν θῆσιν ταύτην μέχρι τοῦ 1582, ὁπότε ἐξελέχθη  
ἐπίσκοπος κεφαλῆνης-Ζακύνθου ὁ Νικόφυτος Κοχουνθᾶς, ἀποτυχόντος τοῦ Διο-  
νυσίου Σιγούρου.

Ἡ ἀποψηφιότης τοῦ Διονυσίου Σιγούρου ὑπεβλήθη διὰ τοῦ Μονάχου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

٪

Σωφρονίου Κατηχάνου, ὡς τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλ. 1582 ἐν μεταφράσει ὑπὸ  
τοῦ Χιώτου (Ἰ. Ἰ. Ἰ. Ἰ., βλ. 7-8) δημοσιώμενον ἔχγραφο, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ  
τοῦ Mazcello Μεταχα.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Διονυσίου Σιγούρου συνετέλεσε τὴν κοινότητα τῆς  
Ζακύνθου, ἥτις καὶ ἐφουδιώθηκεν τοὺς ἐσχάτους Νικόχρον Μονδίνον καὶ  
Φραγκῆσον Φραντζήν, ὅπως μετακινούντες εἰς ἐνέτιαν Δικηφυρενδοῦν,  
διὰ τὰς «ἀδικοπραχίας» τοῦ καὶ ἔτι κεφαλληνίας.

ὑπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοσιώσεται <sup>ἡ μεταφράσις</sup> (βλ. 9-11) τὸ διάταγμα τοῦ δου-  
κὸς Παράλληλῃ Εἰσοδῶν, περιέχον τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ζακύνθου, καὶ δὲ  
καὶ «ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐνλεγομένου νοικοῦ ἐπιβουόρου, κατὰ δίκαιον ἀ-